ANUL IV.—Nr. 1018 — EDIŢIA A DOUA — JOI 28 NOEMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din Judeţe şi Străinătate prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferеştĭ, Române! de cuĭŭ streĭn în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

MINISTER PUR CONSERVATOR

Bucureştĭ, 27 Noembrie.

Ministerul Doamne ajută!!

Sunt aproape nouă-spre-zece veacurĭ de când, într'o zi—zi de veselie, zi de sĕrbătoare—toţĭ creştiniĭ, uniĭ din convingere, alţiĭ pentru respectul datorit uneĭ vechĭ legende, preschimbă, întâlnindu-se, următoarele cuvinte:

— *Hristos a înviat!*

— *Adevĕrat a înviat!*

De acum înainte, în ziua de 27 Noembre — zi de jale şi de umilinţă—toţĭ Româniĭ, spre amintirea uneĭ ruşinoase învierĭ, vor preschimba, întâlnindu-se, următoarele triste cuvinte:

— Partidul liberal-conservator a înviat!

— Minciuna a înviat!

Staŭ uimit, cu pana în mână, şi mĕ întreb: *Cu ce am greşit noĭ Româniĭ, pentru ca o fiinţă hibridă, un monstru al natureĭ, acest scârbos partid liberal-conservator, mort sunt treĭ zile, să învie astăzĭ pentru ruşinea acestuĭ nenorocit popor?*

Şi în adevĕr mort era în ziua când Gheorghe Vernescu a unit opintelile sale, senilelor scremăturĭ ale generaluluĭ Florescu, pentru a forma un minister înlăturând pe Lascar Catargiu.

In adevĕr mort era în ziua când Lascar Catargiu s'a adresat luĭ Petre Carp şi grupuluĭ junimist, cerĕnd concursul sĕŭ pentru a compune un minister conservator.

Şi astăzĭ acest monstru al natureĭ învie sub forma unuĭ uricios ermafrodit, cu pretenţiunea de a guverna această ţară.

Mĕ voiŭ sili a judeca, cu calmul greŭ de păstrat în împrejurărĭ atât de triste, evenimentele petrecute în aceste din urmă opt zile, şi a aprecia rolul ce l'a jucat Lascar Catargiu.

Voiŭ convinge—nu mĕ îndoesc—pe lectoriĭ meĭ, că actualul preşedinte al consiliuluĭ de miniştri a frămîntat ţara cu o criză inutilă, numaĭ şi numaĭ pentru a satisface odioasa şi senila sa ambiţiune.

In adevĕr, de la început, cine a produs criza minisierială? — Care a fost motivul politic, de ordin superior, care a provocat spargerea tarabeĭ, care se intitula ministerul liberal-conservator al generaluluĭ Florescu? — Un vot al Camereĭ cu prilejul alegereĭ vice-preşedinţilor.

Lascar Catargiu, politician de un bizantinism înspăimântător, s'a speriat de alegerea D-lor N. Fleva şi A. Catargiu ca vice-preşedinţĭ, şi s'a crezut dator a'şĭ da demisiunea!

Lucrul e peste mĕsură de ridicol.

Lascar Catargiu, care a provocat criza din pricina imoralităţeĭ politicianilor din Cameră; Lascar Catargiu, care zicea că, a doua zi după venirea sa în capul unuĭ guvern pur conservator, nu vor maĭ remânea în Cameră ca vernescanĭ de cât D-niĭ Gh. şi C. Vernescu; acelaş Lascar Catargiu să fie atât de scrupulos în chestiunile de corectitudine parlamentară! — Ce derîdere!

Şi cel puţin, dacă nu ar fi avut cunoştinţă de intriga aderenţilor sĕĭ, carĭ s'aŭ unit cu liberaliĭ pentru alegerea D-lor Fleva şi Catargiu; dacă nu ar fi fost complice la aceasta!... Dar eŭ afirm sus şi tare că Lascar Catargiu a ştiut de toate şi a mers cu viclenia aşa de departe, în cât a exagerat nevînovăţia sa, întocmaĭ ca un mare culpabil care voieşte a scăpa de pedeapsă.

Şi, în cursul întregeĭ săptĕmânĭ, bătrânul vulpoiŭ a jucat acelaş rol în doĭ perĭ; el a făcut propunerĭ junimiştilor cu gândul de a-ĭ trage pe sfoară şi a fost păcălit de Petre Carp; el s'a înţeles cu Carp şi cu Lahovary pentru a goni pe Vernescu şi pe Florescu şi a ajuns apoĭ de s'a umilit înaintea celuĭ dintâĭ pentru a împărţi puterea pe din două, cu singura condiţiune de a rĕmânea preşedinte de consiliŭ al miniştrilor şi de a se putea făli că regimul catargiesc domneşte în ţară.

Şi acest bĕtrân, lipsit de scrupulurĭ, după ce face socotelĭ cè nu se pot mărturisi—pentru a nu zice maĭ mult—pe socoteala deputaţilor, vine Lunĭ seara în sala băilor Eforieĭ, se umileşte în faţa lor, şi declară cu glasul cel maĭ cuvios, că *el nu voeşte să 'şi* **creeze** *majorităţĭ, că el e constituţional şi că voeşte a fi expresia majorităţeĭ.*

Ce cinism! — Ce dispreţ pentru deputaţiĭ care 'l ascultaŭ!

Dar farsa liberal-conservatoare, jocul ruşinos al cameleonilor liberalĭ-conservatorĭ, faţă cu privirile uimite ale ţĕreĭ, nu era încă de ajuns pentru a caracteriza pe nemerniciĭ carĭ cred că aŭ luat ţara în antrepriză de la Stăpânul lor Incoronat.

Trebuia o cunună; trebuia o firmă nouă şi autorul eĭ nu putea fi de cât bĕtrînul zodiaş de la Golăşeĭ.

Până maĭ ierĭ, înainte de a muri, **biserica şi şcoala din care a eşit armata care a făcut independenţa** era programul politic al partiduluĭ liberal-conservator!

Astă-zĭ, după înviere, programul sĕŭ e şi maĭ simplu: — **Cu încrederea Majestăţeĭ Sale şi cu ajutorul luĭ Dumnezeŭ** (!!!) **voĭ forma un minister tare,** a zis Lascar Catargiu în sala băilor Eforieĭ.

Ministerul de astă-zĭ al luĭ Lascar Catargiu dacă, ceea ce nu cred, se va forma — ar fi **Ministerul Doamne ajută!!**

Alex. V. Beldimanŭ

RUPTURA

Până aseară, după multă alergătură, ministerul era ca şi compus.

Catargiştiĭ şi concentraţiĭ consimţiseră la înlocuirea D-luĭ Olănescu prin D. Alex. Ştirbeĭ; toată neînţelegerea maĭ era numaĭ asupra intrăreĭ D-luĭ Mârzescu în minister.

D. Vernescu impunea ca condiţie sine qua non primirea luĭ Mârzescu, D. Catargiu nu era contra; singur D. Alexandru Lahovary niciĭ nu voia să audă de aşa ce-va.

D-sa declara că preferă pe D-rul Brânză, chiar pe D. G. Dem. Teodorescu la culte, de cât pe Gheorghe Mârzescu.

*

Lucrurile stăteaŭ aci, când azĭ dimineaţă conservatoriĭ declară, că nu vor ca D. Olănescu să fie exclus din combinaţiune; ci cer ca D-sa să conserve portofoliul lucrărilor publice.

Neputându-se ajunge la o înţelegere, tratativele între D-niĭ Catargiu şi Vernescu s'aŭ rupt definitiv.

*

In momentul acesta se vorbeşte cu insistenţă despre un minister pur conservator, compus din catargiştĭ şi concentraţĭ.

NOUL MINISTER

La orele 12 ministerul s'a compus numaĭ din elemente conservatoare în modul următor:

Lascar Catargiu preşedintele consiliului, interne.
Al. Lahovary externe.
Gen. Manu domeniĭ.
Al. Ştirbeĭ finanţe.
Tache Ionescu culte.
General Lahovary rezbel.
Sturza Scheianu justiţie.
Olănescu lucrărĭ publice.

Ministerul va depune jurămîntul chiar azĭ şi se va prezenta Parlamentuluĭ.

TELEGRAME

MADRID, 26 Noembre. — Se asigură că împrumutul de 250,000,000 amortisabil, va fi convenit mâine în mod definitiv cu un grup de bancherĭ; el va fi supus Joĭ consiliuluĭ de miniştriĭ; se va acorda bancherilor cu 8 la sută şi va fi emis în public cu 85 la sută. Bancheriĭ asigură toată emisiunea.

WASHINGTON, 26 Noembrie.— Congresul s'a întrunit de Duminică.

Starea sănătăţiĭ secretaruluĭ de finanţe, D. Forster s'a înrăutăţit; bolnavul este foarte slab.

RIO-DE-JANEIRO, 26 Noembrie.—Consiliul municipal a propus de a ridica un monument luĭ Dom Pedro.

ATENA, 26 Noembrie. — Regele este a ins de vr'o câte-va zile de vĕrsat; starea este satisfăcătoare.

Foametea în Rusia

II

Intre mĕsurile pe care le-a luat guvernul rus pentru uşurarea mizerieĭ ce ia proporţiunĭ din ce în ce maĭ îngrijitoare, cea maĭ însemnată e — după cum de la sine se'nţelege—interzicerea exportuluĭ cerealelor.

Multe gazete sunt înclinate a vedea în această mĕsură grija guvernuluĭ pentru interesele poporuluĭ flămând. Noĭ nu împărtăşim această părere. Suntem din contra de idee că nu e aicĭ de loc vorbă de o „bine-făcătoare grijă". Dacă guvernul rus a avut la interzicerea exportuluĭ oare-care interese în vedere, apoĭ acele nu eraŭ interesele poporuluĭ ci *ale sale propriĭ.*

După un veac saŭ poate chiar după câte-va deceniĭ nu se va pricepe cum un sistem de stat, a căruĭ interese eraŭ maĭ tot-d'auna opuse acelora ale poporuluĭ, a putut să se ţie în picioare atâta timp. Nu este însă nicĭ astăzĭ un mister că'n statul actual de clase în care trăim, care e un fel de „pension" pentru clasele maĭ bune, coincidenţa între interesele guvernuluĭ şi acele ale proletarilor este foarte rară.

Dacă aceasta e adevĕrat în ceea ce priveşte statele europene în genere, atuncĭ cu mult maĭ adevĕrat e aceasta în ceea ce priveşte Rusia, o adevĕrată despotie.

Şi dacă acuma nişte anume cercurĭ susţin că guvernul rus a luat mĕsurĭ în interesul poporuluĭ aceasta nu ne răpeşte —în desolarea noastră — de cât un zîmbet. Poate oare să aibă o inimă pentru interesele poporuluĭ un guvern care de zecimĭ de anĭ, ba de veacurĭ şi 'ntr'un mod progresiv îl exploatează? Poate oare un guvern, care după chipul sĕŭ de a exploata stă în faţa Europeĭ ca ceva fără seamăn, poate el să fie sincer îngrijat de starea poporuluĭ? Maĭ departe: Poate să aibă oare o sinceră dorinţă de a ameliora situaţia atât de proastă a poporuluĭ şi a lua mĕsurile necesare un despot cu creaturile sale de miniştriĭ, cu camarila şi cu întreaga sa armată de paraziţĭ?

La toate aceste întrebărĭ rĕspundem c'un categorie nu! Dacă nu, atuncĭ o întrebare se impune de la sine: Ce a făcut pe guvernul rus de a interzice exportul cerealelor?

Respunsul e simplu: Imperioasa necesitate.

Lucrul stă ast-fel. De oarece Rusia, după cum se ştie, este o ţară eminamente agricolă, ţĕranul reprezintă pe principalul contribuabil. Ţărănimea este, după cum se zice, talpa ţăreĭ. De se întâmplă o recoltă rea şi în dimensiunĭ atât de marĭ ca cea actuală atuncĭ ţăranul din guvernămintele lovite nu are nicĭ pâine pentru iarnă şi primăvară şi nicĭ sĕmênţa necesară. Guvernul Ţaruluĭ nu vrea şi nu poate să lase pe ţăran să moară de foame; căcĭ murind ţăranul, dispare cel maĭ blând contribuabil ceea ce ar fi păcat.

Ţăranul decĭ nu trebue să moară; el trebue să trăiască. Dacă mulţumită „graţieĭ Ţaruluĭ" şi coajeĭ de ştejar rĕmâne în viaţă — cea ce de alt-fel e de mirare — atuncĭ n'are sĕmênţa ce'ĭ trebue şi în anul ce vine nicĭ dările nu se pot scoate de la dînsul.

Aceasta, cum de la sine se înţelege, nu e tocmaĭ plăcut pentru guvernul Ţaruluĭ. Căcĭ dacă în Rusia săteanul nu plăteşte atuncĭ *Hasnaua* imperială, adică casa statuluĭ, tot stă sub paza vulturuluĭ cu două capete, însă — deşartă. — Această din urmă perspectivă iar nu'ĭ tocmaĭ plăcută pentru ministrul de finanţe al Rusieĭ, pentru boscarul financiar cum îĭ zice Plechanow D-luĭ prof. *Wişnjegradsky.* De aceea s'a pus guvernul rus să scape pe ţăran cu orĭ ce preţ.

Maĭ întâĭ îşĭ aruncă privirile asupra magaziilor cu proviziunĭ. Dupa cum se ştie, există în Rusia de maĭ multe deceniĭ o lege după care fie-care comună rurală trebue să poseadă o anume cantitate de proviziĭ în cereale, la care proviziĭ contribuesc toţĭ locuitoriĭ comuneĭ. După cum însă de la sine se'nţelege ţĕranul nu poate contribui de cât numaĭ când are un prisos în producţiune. In urma recoltelor rele însă din ultimiĭ anĭ, vorba de un prisos nicĭ nu poate fi. Magaziile comunale cu proviziĭ aŭ fost încă de anĭ aproape deşarte şi'n momentul când a tot prevĕzătorul guvern a bine-vroit a'şĭ arunca privirea asupra lor eraŭ deja cu totul deşertate.

Este — se vor întreba poate cititoriĭ — cu putinţă o asemene negligenţă din partea organelor guvernuluĭ? Poate că greşim şi'nvinovăţim pe nedrept guvernul?

Ca rĕspuns la această întrebare publicăm aicĭ apelul guvernoruluĭ din *Saratow*, Kossicĭ. In revista lunară *Wjestnik Jewropi* (Nr. 10, 1891) citim următoarele:

„Un an rĕŭ ne aşteaptă. Spre a'şi face cine-va o idee despre mizeria populaţiuneĭ, trebue observat că guvernămîntul Saratow se află deja în strîmptorare când recolta dă maĭ puţin de cât unspre-zece milioane de Tşetwert de cereale.

In 1880 am fost lovіţĭ de foamete. Guvernămîntul însă nu era cu totul sleit. Ţĕraniĭ avuseseră atuncĭ ceva banĭ, o anume cantitate de proviziunĭ, era şi câştig şi ceea ce e foarte important, se află şi nutreţ pentru vite.

In 1889 şi 1890 iar a fost lovit guvernămîntul de secete rele. Un însemnat ajutor bănesc era de nevoie. Magaziile comunale aŭ fost deşertate.

„In anul acesta 1891, recolta a fost şi maĭ proastă de cât în 1890. In multe localităţĭ nu s'a scos nicĭ ceia ce s'a semănat. Seminţa de vară e aproape cu totul pierdută. Nu există nicĭ fîn nicĭ paie. Pentru vite — nicĭ un nutreţ. Populaţia n'are nicĭ cu ce să facă foc. Toate proviziile, în banĭ şi cereale, nu maĭ sunt. Guvernămintele vecine sufer şi ele de foamete. De lucru nu'ĭ. Acuma judecaţĭ mizeria şi ajutaţĭ cu ce puteţĭ!

Comitetul de ajutor din Saratow,
Locot. coloneĭ Kossicĭ, guvernor."

Din acest caracteristic apel se poate vedea cum e situaţia nenorocituluĭ guvernămînt Saratow. Cuprinsul acestuĭ apel e caracteristic pentru întregul sistem de Stat al Rusieĭ. Pentru noĭ însă e în acest moment, de însemnătate faptul constatat însuşĭ de guvernor că provincia sa a suferit în 1889 şi 1890 de recolte rele şi *că deja atuncea magaziile comunale aŭ fost cu totul deşertate.*

De ce n'a îngrijit atuncĭ guvernorul ca să umple imediat magaziile cu cereale, pe care le putea cumpăra în alt guvernămînt, saŭ chiar în streinătate, în America? De ce a aşteptat până ce sosi îngrozitoarea foamete actuală?— De ce nu s'a adresat imediat guvernuluĭ? Dacă a fost o recoltă proastă în 1890 şi proviziĭ comunale nu maĭ eraŭ, apoĭ nicĭ nu se putea aştepta alt-ceva pentru 1891 de cât, în caz de o recoltă rea, la foamete. Aceasta e clar.

Şi unde eraŭ satrapiĭ guvernămintelor învecinate? Ce fel de mĕsurĭ iaŭ ceĭ-l'alţĭ guvernorĭ? Un şir de recolte rele trebuiaŭ doară numaĭ de cât să ducă la foamete. E posibil ca guvernoriĭ Rusieĭ să nu fi înţeles nicĭ acest lucru atât de aproape de mintea omenească? Şi dacă aceştia n'aŭ minţile la loc, la ce servesc miniştriĭ, care 'n Rusia primesc o leafă cu care miĭ de ţĕranĭ ar putea fi scăpaţĭ de mizeria în care se află?

La toate aceste întrebărĭ există un singur respuns: sistemul de guvernamînt şi ne maĭ auzita exploatare trebuiaŭ să ducă numaĭ de cât la foamete.

Pentru noĭ este clar că sistemul de guvernămênt a adus pe popor la sapa de

lemn. Foametea este numai în parte o consecinţă a timpului rĕŭ şi principalminte o consecinţă a exploatăreĭ fără seamăn. Mĕsurile luate de guvern nu le putem privi ca o bine-facere. Considerentele miniştrilor sunt cu totul prozaice. Pentru ca cea din urmă mână de făină ce trebue să susţie în viaţă pe principalul contribuabil al Ţaruluĭ, să nu fie exportată, n'a rĕmas guvernuluĭ alt-ceva de făcut de cât să interzică exportul. Interzicerea aceasta n'a fost de cât o imperioasă necesitate ce n'a putut fi ocolită de guvern, de n'ar fi vrut să 'şĭ constate anul viitor falimentul sĕŭ propriŭ. Dar mĕsurile nicĭ nu vor ajuta. Bancruta va sosi, curênd saŭ maĭ târziŭ.

Evseĭ—Ş.

O CERERE DREAPTĂ

Aflăm că D. căpitan Mavrodin, care a fost nevoit să demisioneze, acum un an, din armată, din causa persecuţiunilor al căror obiect a fost atât din partea D-luĭ general Manu, pe când era ministru, cât şi din partea consiliuluĭ de resboiŭ din Bucureştĭ, a adresat în sĕptămîna trecută o cerere ministruluĭ de justiţie înregistrată la Nr. 22218 sezisându-l de revoltătoarea nelegalitate a sentinţeĭ prin care consiliul de rĕsboiŭ din Bucureştĭ l'a condamnat la treĭ lunĭ închisoare.

D. Mavrodin arată că consiliul l'a condamnat în mod nelegal, şi cere de la ministru că conform dreptuluĭ ce iĭ conferă art. 443 din procedura penală ordinară, care în virtutea art. 76 din codul de justiţie militară se aplică şi când sunt în cestiune sentinţele tribunalelor militare, să sesizeze curtea de casaţiune de ilegalitatea comisă de consiliul de rĕsboiŭ. Motivul ce invoacă D. Mavrodin este că consiliul de rĕsboiŭ din Bucureştĭ, condamnându-l pentru insultă adusă unuĭ general *prin scris*, adică prin o petiţie către corpurile legiuitoare, a călcat legea de oare-ce nicĭ art. 217 din codul de justiţie militară, pe care consiliul şi-a fondat pedeapsa ce a pronunţat, nicĭ vr'o altă dispoziţiune din acel cod nu prevede vr'o pedeapsă relativ la insultele superiorilor în scris.

Este de notat încă, că în 1889, adică cu un an înainte de a se pronunţa menţionata sentinţă, atât puterea executivă, prin organul D-luĭ general Manu, atuncĭ ministru de rĕsboiŭ, cât şi o parte din puterea legislativă, şi anume Senatul, vĕzênd că insulta superiorilor comisă prin scris nu cade sub prevederile niciĭ unuia din articolele din codul penal militar, şi prin urmare nicĭ sub acelea ale articolului 217, aŭ intercalat în chip lămurit şi insulta *prin scris* între cele-l'alte insulte, adică cele prin *cuvinte* şi prin *gesturĭ*, prevĕzute de art. 217 al noului proiect de cod de justiţie militară. Dar acel proiect nu a căpătat putere de lege, căcĭ el nu a fost votat şi de Cameră şi nicĭ sancţionat până acum, şi prin urmare în momentul când Consiliul de rĕsboiŭ a pronunţat sentinţa sa contra D-luĭ căpitan Mavrodin era în vigoare, precum este şi azĭ încă, vechiul art. 217 care nu prevede şi insulta prin scris.

In momentul când scrim aceste rîndurĭ, ştim că nu este titular la ministerul de justiţie, însă precum suntem sigurĭ că în curând, de azĭ până mâine poate, acest departament 'şĭ va avea titularul sĕŭ, căcĭ pentru sarcina de ministru puţinĭ aŭ lipsă de patriotism ca să nu fie amatorĭ, cerem cu insistenţă ca ministrul, orĭ-care ar fi el, să'şĭ facă datoria ce iĭ impune art. 443 din procedura penală ordinară şi să deschidă recursul în anulaţiune contra nelegaleĭ sentinţe ce consiliul de rĕsboiŭ a pronunţat contra D-luĭ căpitan Mavrodin, a căruĭ capabil militar căruia i-a zdrobit cariera.

C. A. F.

Industria laptelui în Holanda

In Holanda sunt aproape un milion de vacĭ cu lapte pentru o populaţie de 4 milioane locuitorĭ, şi se poate afirma că în nicĭ o altă ţară nu se găsesc aşa bune ca aci. D. Van der Bosch spune că dese orĭ se întîlnesc vacĭ carĭ daŭ 4000 până la 5000 litri de lapte pe an; spune că se găsesc unele carĭ daŭ şi până la 8000 litri. S'a muls în faţa membrilor congresuluĭ, la D. Van Brienen, o vacă care dă 42 litri în a doua lună de lactaţiune. Contrariŭ opiniuneĭ primite, oare-care rase, familiĭ din rasa holandeză, produc un lapte tot aşa de bogat în unt ca şi cele-l'alte rase maĭ reputate; pe când de la unele din vacĭ trebuesc 20,22 şi chiar 28 de litri de lapte pentru a scoate un kilogram de unt, de la altele nu trebuesc de cât 16 până la 18 litri. Ni s'a afirmat că în Holanda de Nord se găsesc vacĭ carĭ daŭ 45 kilograme de unt pe lună, maĭ mult de 500 kilograme pe an. Durata lactaţiuneĭ la vaca holandeză e mult maĭ mare de cât la cele-l'alte rase bovine.

Pentru a explica o lactaţiune aşa de considerabilă şi de bogată, trebue observat faptul că în nicĭ o parte nu se pune atâta sîrguinţă şi minuţiositate în îngrijirea viţelor. In îmbelşugatele păşunĭ ale acesteĭ ţĕrĭ, tot-d'a-una verzĭ din causa elementuluĭ umed, se dă cu profusiune tărîţe, ovĕz strivit, porumb, turte de in şi de bumbac, porţia li se ridică până la 15 kilograme pe zi. In oare-care locurĭ se pun pe spatele vacilor când pasc, un fel de păturĭ, de pînză groasă. Cât despre grajdurile holandeze, toţĭ călătoriĭ s'aŭ minunat de ce aŭ vĕzut.

Pământul e pardosit cu lespezĭ de faianţă şi presărat cu nisip de diferite colorĭ; vacile în general sunt aranjate pe două rêndurĭ, cap la cap: murdăriile cad într'un şanţ, ce se spală de maĭ multe orĭ pe zi: la ferestre sunt atârnate perdele; în lăptăriĭ, vasele, oalele, uneltele trebuincioase lucesc ca aurul saŭ ca argintul.

Maĭ cu seamă în Nord-Holanda se găsesc cele maĭ frumoase specimene ale raseĭ. De vr'o zece anĭ s'a creat un *herd-book* (registru genealogic pentru animale), prin îngrijirile societăţeĭ de agricultură din Nord-Holanda, ale căruĭ efecte se fac simţite prin exportaţiunile însemnate ale productorilor în Statele-Unite unde se cere înainte de toate o genealogie autentică.

Fabricarea brânzeturilor îşĭ are centru la Gonda şi la Edam; procedeurile de fabricaţiune sunt simple şi bine cunoscute în Franţa. Producţiunea brânzeĭ, ca şi aceea a untuluĭ, tinde de câţĭ-va anĭ a se centraliza, saŭ prin crearea societăţilor cooperative, saŭ în uzine particulare carĭ adună laptele din împrejurimĭ. Centralizarea lucrând zilnic cu cantităţĭ marĭ de lapte, poate maĭ lesne de cât un cultivator isolat să întrebuinţeze metoadele cele maĭ perfecţionate şi să găsească la vênzare preţurĭ maĭ remuneratoare.

Industria untuluĭ, altă dată atât de înfloritoare, a fost atinsă prin desvoltarea fabricaţiuneĭ şi usagiuluĭ margarineĭ; în 1880 s'a instalat prima fabrică la Bois-le Duc, astă-zĭ se numĕră maĭ mult de cincĭzecĭ. Se amestecă margarina adusă din oraşele marĭ ale Europeĭ, saŭ cu lapte saŭ cu unt, şi apoĭ după ce se bate, se dă sare şi se amestecă şi după alte operaţiĭ, se exportă acest amestec la Hamburg, la Brema, la Rotterdam şi în alte oraşe, sub numele de unt de Isigny, unt danez etc. Nu se propune, cum s'a spus, împedicarea fabricaţiuneĭ margarineĭ, însă toţĭ agricultoriĭ din Europa în unanimitate cer aplicarea severă a uneĭ legĭ, care să interzică amestecul fraudulos al margarineĭ cu unt şi vînzarea margarineĭ sub numele de unt.

Să nu se crează că numaĭ untul se falşifică în Holanda şi în alte ţĕrĭ. D. Hamel Ross (holandez) a supus la examinarea Congresuluĭ boabe de cafea în carĭ nu se găsea nicĭ un atom de cafea, cofeturĭ în carĭ zahărul era înlocuit cu glucosa, altele de felul acesta. In aceste fapte, precum spunea D. Méline, se vede o ameninţare perpetuă pentru industria cinstită şi în acelaşĭ timp un pericol pentru sănătatea publică.

INFORMAŢIUNI

D. Lascar Catargiu a fost la orele 11 jum. la Palat. De acolo s'a dus la D-l Vernescu, spre a'i comunica compunerea cabinetului.

—*—

Tribunalul de Ilfov secţia a II-a a condamnat pe fostul amploiat al poşteĭ Gheorghiu, care fusese prins că fura baniĭ din scrisorĭ, la un an închisoare şi la doĭ anĭ de perderea dreptuluĭ de a maĭ ocupa funcţiĭ publice.

—*—

Comisiunea aleasă dintre membriĭ consiliuluĭ comunal al Capitaleĭ spre a studia cestiunea aducereĭ apeĭ de bĕut în capitală şi-a depus raportul.

In şedinţa viitoare a consiliuluĭ comunal se va discuta această importantă cestiune care trebue să preocupe pe toată lumea care se îngrijeşte de sănătatea publică.

—*—

Starea generală a d-ruluĭ Steiner nu s'a agravat. Profesorul Nothnagel, chemat din Viena, a aprobat în totul tratamentul urmat de doctoriĭ Max şi Schachman, carĭ aŭ mare speranţă a salva pe bolnavul.

Doctorul profesor Nothnagel a plecat cu trenul de ieri seară pentru a se reîntoarce la Viena.

—*—

Rugăm pe D. Diriginte al oficiuluĭ poştal central să impue factoruluĭ ce duce în strada Maşineĭ Nr. 23, să ducă ziarul *Adevĕrul* D-luĭ Constantinescu, abonatul nostru. D. Constantinescu ni se plînge că nu primeşte ziarul de maĭ multe zile.

Noĭ expediem ziarul regulat şi credem că şi serviciul poştal trebue să'l ducă la domiciliul abonatuluĭ, în schimbul taxeĭ ce plătim.

—*—

Trenul fulger spre Constantinopol e suspendat; nu va maĭ circula de cât între Bucureşti şi Paris.

—*—

Anunţăm cu plăcere că cunoscutul nostru bas Teodorescu, a fost numit dirijor al coruluĭ de la biserica Doamna Bălaşa, în locul regretatuluĭ Costache Bărcănescu.

—*—

D. Spiridon Georgescu, antreprenorul grădineĭ din strada Regală, 'şĭ-a suspendat plăţile.

—*—

Comitetul Societăţeĭ literare *Gheorghe Lazăr* exprimă mulţumirile sale pline de recunoştinţă D-lor, Ciru Economu, procuror, şi Dimitrie V. Cerchez, profesor din Galaţĭ, carĭ, grăbindu-se a respunde apeluluĭ făcut, aŭ trimis, D. Economu: *Cronicĭ şi legende* (versurĭ) şi *Despre vechile aşezăminte judecătoreştĭ*, iar D. Cerchez, câte un dublu exemplar din aritmeticile D-sale pentru clasa I şi II; III şi IV, şi I liceală, împreună cu *Afacerea liceuluĭ din Galaţĭ*. Tot de o dată, Comitetul maĭ arată mulţumirile sale, D-luĭ Otto Herbst, student, care a binevoit a dona 10 volume din biblioteca D-sale.

Ar fi de dorit ca D-niĭ: Economu, Cerchez şi Herbst să găsească mulţĭ imitatorĭ printre scriitoriĭ noştriĭ şi printre oamenii doritorĭ de progresul literatureĭ.

NB). Scrierile se trimit D-luĭ St. C. Dumitrescu-Stecĕdum, Calea Victorieĭ 110, saŭ V. Grigorescu-Elvir, Str. Poetul 3, secr. Societăţeĭ.

—*—

A apărut de sub tipar **Psiche**, cunoscuta scriere a luĭ Lucius Apulejus, tradusă din latineşte de D. *Mihail Gregoriade de Bonachi*. Se vinde la libraria Haimann cu preţul de 1 leŭ.

—*—

In seara de 5 Decembre curent Liga Culturală, secţiunea din Drăgăşanĭ, va da un bal în acest oraş. Produsul baluluĭ va contribui la sporirea fonduluĭ societăţeĭ.

—*—

Incasările căilor noastre ferate pe luna Octombre aŭ fost de 3 milioane, 800 miĭ 450 leĭ, adică cu 205 miĭ 908 leĭ maĭ puţin ca în luna Octombre de acum un an.

—*—

Peste câte-va zile apare de sub presă ultima operă de *B. P. Hăsdeu* **sic cogito: Ce viaţa? — Ce e moartea? — Ce e omul?**

Un volum mare de lux în 4 cu maĭ multe stampe.

S'a tipărit *numaĭ în 200 exemplare numerotate*. Preţul unuĭ exemplar: *20 leĭ*.

De vênzare numaĭ la autor şi la *redacţia Revista-nouĕ* (strada Regală Nr. 16).

—*—

D. Ion Ghica arangează acum un volum, care va cuprinde o serie de scrisorĭ de ale luptătorilor pentru renaşterea noastră naţională.

STIRI TELEGRAFICE

BERNA 26 Noembrie. — Consiliul federal s'a ocupat în timpul sereĭ de tractatele de comerţ cu Austro-Ungaria şi Germania; ultimile dificultăţĭ fiind înlăturate negocierile s'aŭ terminat.

VIENA, 26 Noembrie.—Incheierea formală a tractatelor de comerţ între Germania, Austro-Ungaria şi Elveţia se va face mâine.

BERNA, 26 Noembrie.— D. Welti şi-a dat dimisia şi insistă asupra decisiuneĭ sale. Consiliul statelor şi consiliul Naţional aŭ rugat în unanimitate pe D. Welti să 'şĭ retragă demisia. D. Welti va respunde mâine.

ROMA, 26 Noembre. — Tractatele de comerţ depuse vor fi distribuite deputaţilor numaĭ peste câte-va zile.

Prin tractatul cu Germania, Italia s'a asigurat afară de maĭ multe reducerĭ şi de nestrămutarea tarifuluĭ german actual pentru aproape totalitatea exportuluĭ sĕŭ în Germania.

LAHUREC LA PARIS

Suntem în toiul luĭ Septembrie. Sunt 5 ore de dimineaţă. Imprejurimile găriĭ de Lyon se umple de mişcare şi de sgomot, capitala se deşteaptă.

Un matelot 'nalt, cu faţa bronzată, voinic ca un hercul, se dă jos din tren. — Mânicile bluzeĭ luĭ sunt garnisite cu galoane de lînă roşie, pe piept poartă două medaliĭ carĭ dovedesc că scăpase de moarte pe doĭ oamenĭ carĭ se 'necaseră, şi o medalie a Tonkinuluĭ: panglica ce poartă dovedeşte că el face parte din echipagiul vaporuluĭ *Triumfătorul*; omul acesta este Lahurec! sub-ofiţer de manevră.

Prietenul nostru vine din Tulon, unde vaporul luĭ a desarmat, după treĭ anĭ de campanie. Un congediŭ de două lunĭ iĭ dă voe să se ducă în Landevennec să guste puţină odihnă în sînul familieĭ. O soră a luĭ, măritată de curînd în Paris, i-a scris şi l'a rugat să se oprească la dînsa câte-va zile întâĭ şi pe urmă să se ducă în Bretania. Marinarul n'a rĕspuns scrisoriĭ, fiind-că a voit să facă o surpriză cumnatuluĭ sĕŭ şi soreĭ sale. Le aduce din Tonkin darurĭ: în mâna dreaptă ţine o colivie în care este închis un *ara* foarte frumos din Brazilia; în sac aduce o broască ţestoasă foarte mare; pe umĕr iĭ stă o maimuţă, care se uită speriată prin prejur şi din când în când sare, lucru care face pe Lahurec să zică:

„Nu tot face atâtea prostiĭ, Cartahu; aicĭ nu suntem pe vapor."

Zărind un sergent de oraş, se opreşte şi'l întreabă:

— Mĕ iartă, scuză; aĭ putea d-ta să ne spuĭ câte nodurĭ trebue să maĭ facem până să ancorăm în strada Mandarine?

Vĕzênd că sergentul se uită curios la dînsul, iĭ zise iar:

— Voim să ne ducem în strada *Mandarine*; aĭ putea să ne *pilotezi* d-ta?

Apoĭ, temêndu-se să nu se înşale, pune colivia jos, se caută prin buzunare, scoate o scrisoare mototolită, pătată de tutun şi o dă agentuluĭ.

Acesta se uită în scrisoare şi'ĭ respunde.

— In strada Mazarine vĕ duceţĭ! Apucă pe cea dintâĭ stradă la dreapta; a treia la stînga; trecĭ peste pod; a doua la dreapta şi apoĭ iar la dreapta.

Lahurec, care n'a prea priceput ce i-a spus agentul, bagă iar în buzunar scrisoarea, ia colivia de jos şi pleacă monologând: "Intâia *tribord*, a treia *babord*; podul; cum a zis el? zĕŭ! haĭ să merg drept înainte"

Trecĕtoriĭ se uită dupe dînsul. Ştrengariĭ fac haz de maimuţă şi se iaŭ dupe dînsul. El îşĭ vede de drum, nepăsător.

* * *

Treĭ ceasurĭ de umblet i'aŭ făcut să curgă sudoarea de pe dînsul. Vede o cârciumă şi simte trebuinţa ca să bea ceva. Se 'ntoarce la maimuţă şi 'ĭ zice: „Ce zicĭ tu? par'că 'ţĭ e sete; dacă ne am stropi niţel măseaua?" Maimuţa rĕspunde cu o mimică din cele maĭ semnificative. Lahurec intră în cârciumă, cere un sfert de litru de tafia, pune jos pe maimuţă, care începe să scotocească prin toate colţurile. Consumatoriĭ îndatoritorĭ învaţă pe călător pe ce drum trebue să meargă. Maĭ nainte d'a 'şĭ goli paharul prietenul nostru chiamă pe Domnu Cartahu care bea şi el. Işĭ aprinde apoĭ pipa, bea ce maĭ are în pahar, porneşte, cu mare greutate se scoate din labele maimuţeĭ cu zahăr pe care o luase şi din care mânca mereŭ.

* * *

Incă o jumĕtate de ceas. Lahurec ajunge la fântâna Sfîntu Mihail şi se opreşte. Se uită la Arhanghelul care doboară pe demon la pămînt d'asupra limpedeĭ cascade, şi 'ĭ vine o ideie: „Dacă s'ar spăla pe obraz? "Fumul locomotiveĭ i a înegrit faţa; noaptea petrecută în tren i-a stricat gulerul; n'o să fie cu-

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

ELY MONTCLÈRE

(44)

Buchetul Ucigaş

PARTEA II-a

Frumos Monstru

I

— Inţelege-mĕ bine, tată, te rog. Când doĭ oamenĭ se iubesc, sufer orĭ-ce maĭ uşor şi bucuriĭ şi necazurĭ şi orĭ-ce.

Unu pe altul se sprijină în încredere şi ast-fel poate să trăiască.

Insă când între doĭ oamenĭ nu e iubire, când unu suferă cu greŭ un jug care'l pare aşa de greŭ!... atuncĭ, tată viaţa este chiar iadul!

Este un chin de toate zilele, este...

— Cum te aprinzĭ; zise tatăl cu un fel de bănuială; dar ştiĭ tu ce este iubirea? tu eştĭ abia o copilă!

Tereza se roşi.

— Este adevĕrat, tată, nu ştiŭ... personal... însa mi s'a spus... am...

Burgand zise, făcêndu-se că n'a auzit nimic:

— Saŭ iubeştĭ pe cine-va şi nu ştiŭ eŭ?

Tereza şovăi, aşa de tare fuse lovitura, aşa de neaşteptată.

— Tată, glumeştĭ... zise fata cu un zîmbet care se isprăvi aproape într'un suspin.

Dac'ar fi aşa nu ţi-aş fi spus!

— E adevĕrat! zise Burgând limpezindu-i-se faţa.

Tereza resuflă pentru moment, ea abătuse furtuna.

— Va să zică e hotărît lucru, nu vreĭ să ieĭ pe Scarlat Blanc? zise Sylvain oprindu-se în faţa Terezi care căzuse pe un scaun.

— Da! rĕspunse ea lăsând capu'n jos.

— Nu mĕ asculţĭ, mĕ mîhneştĭ, findcă puneam multe speranţe pe căsătoria asta.

Te-aĭ gândit la aşa ceva? Şi cât mĕ întărîtă şi mĕ supĕră purtarea ta de azĭ?

— Da.

— Şi negreşit nu vreĭ nicĭ să'mĭ spuĭ pricina adevĕrată pentru care nu vreĭ să te măritĭ?

— Ţi-am spus pricina, tată... singura, adevĕrata, nu am altă pricină.

— Insă dacă nu'l iubeştĭ azĭ, se poate să'l iubeştĭ într'o zi!

Iubirea e molipsitoare, şi foarte greŭ, ca să nu zic cu neputinţă, ca să se împotrivească cine-va uneĭ dragoste sincere.

Chiar tu aĭ să începĭ să iubeştĭ pe Scarlat pe nesimţite.. şi o să vezĭ că tu singură o să te mirĭ.

— Nicĭ odată! zise Tereza cu un glas aşa de hotărît în cât bĕtrâuul soldat încremeni.

— Asta'ĭ vorba ta din urma?

— Da, e vorba mea din urmă.

— Nu vreĭ să te măritĭ; vreĭ să îmbĕtrâneştĭ fată?

— Nu zic asta.

— De vreme ce dispreţuieştĭ pe ceĭ care'ţĭ cer mâna.

— O! tată! ăsta'ĭ cel dintîĭ.

— Va să zică dacă ţi-aş aduce pe altul care ţi-ar plăcea, l'aĭ lua?

Un glas tainic zicea Terezi:

O ast-fel de făgăduială nu te leagă la nimic, zi da; cu chipul acesta'ĭ facĭ plăcere tatăluĭ tĕŭ şi ştiĭ bine că nicĭ un alt bărbat nu'ţĭ va place, fie el împĕrat, fie frumos, ca un zeŭ.

De aceea rĕspunse Tereza fără să se codească:

— Da, tată.

— Bine, am să'ĭ spun luĭ Blanc rĕspunsul tĕŭ, însă....

— Spune'ĭ să nu aibă pică pe mine, zise Tereza; stimez sincer pe Scarlat, ţiŭ la dînsul din toată inima, însă îmĭ pare foarte rĕŭ că nu pot primi cererea luĭ care mĕ onorează foarte mult.

— Da, puţin sirop ca să lunece maĭ bine hapul, pe gît..... zise Burgand. Insfârşit se va face cum voeştĭ tu, copila mea.

Să mĕ ferească Dumnezeŭ să te silesc să te măritĭ fără voia ta, dacă crezĭ tu că cu Scarlat o să fiĭ nenorocită, de şi mĕ costă că trebue să mĕ lipsesc de un plan la care ţineam foarte mult.

Saŭ 'ţĭ alegĭ tu singură bărbatul; pentru treaba asta eŭ iţĭ voiŭ da tot-d'auna sfaturĭ, iar nu 'ţĭ voiŭ poruncĭ.

— Tată, te ador! murmură Tereza înconjurând cu braţele'ĭ albe gîtul bĕtrînuluĭ.

— Vezĭ tu, iubito, eŭ voiam măritişul ăsta findcă nu ne-am fi despărţit, aş fi murit lângă tine......

— O! tată, nu te teme de nimic! zise Tereza din tot sufletul, voiŭ sta tot-d'auna lângă tine, tot-d'a-una..... şi nimenĭ nu ne va despărţi.

Maĭ bine mĕ lipsesc d'a mĕ mărita vr'odată.

Câtă plăcere simţi inima bĕtrînuluĭ cândţauzi vorbele acestea!

Va să zică copila adorată îl iubea tot aşa de mult cât o iubea şi el!

— Ascultă-mĕ, zise el, făgădueşte-mĭ că o să te gândeştĭ... Iacă, să'ţĭ dau treĭ zile de vreĭ, şi pe urmă să'mĭ daĭ un respuns formal.

Să vorbeştĭ despre asta cu Madelena, să te gândeştĭ; omul îşĭ schimbă ideile, ştiŭ bine.

— Eŭ nu mi le schimb, tată; peste treĭ zile îţĭ voiŭ spune tot ce ţi-am spus şi azĭ.

— Termenul ăsta nu te sileşte la nimic de vreme ce 'ţĭ spun că eştĭ liberă şi o să aĭ vremea ca să examinezĭ bine lucrul.

— Ca să'ţĭ fac plăcere tată, primesc...

— Da, da, până atuncĭ să nu maĭ vorbim despre asta.

III

Burgand eşi din pavilion.

Era mulţumită. Tereza primise termenul pe care il ceruse el, fiind că cu chipul acesta încă nu era perdută orĭ-ce nădejde şi tot maĭ avea o şansă.

Şi şansa asta era ca să roage pe Filip de Montalais să stăruiască pe lângă Tereza ca s'o facă să primească pe Scarlat, cu Blanc.

In ochiĭ luĭ Burgand, Filip nu era ca tineriĭ ceĭ-l'alţĭ; el era intru cât-va capul familieĭ, el înlocuia pe contesa Alice şi el moştenise toată, influenţa toată autoritatea eĭ.

(Va urma)

viincios ca să se ducă aşa la aĭ sĕĭ... Se hotărăşte îndată: scoate din sac întîĭ broasca ţestoasă, pe urmă cutia în care are închise lucrurile luĭ de toaletă. Intr'o clipă, iacă'l gol până la brîŭ; se pleacă peste basin şi se freacă pe piele cu săpun. Trecĕtoriĭ se opresc, se grămădesc ca să vadă lucrul acesta neobişnuit: un om care se spală ast-fel în mijlocul bulevarduluĭ; maimuţa maĭ cu seamă îĭ face să rîdă; imită toate mişcările stăpînuluĭ sĕŭ, se freacă vîrtos pe gît şi pe braţe, moaie mâinile eĭ micĭ negre în apă.

Lahurec se şterge, pune un tricoŭ alb cu dungĭ albastre, caută iar în sac şi scoate o cămaşe al căruĭ guler albastru îndoit este tare ca fierul; când o ridică în sus ca s'o îmbrace vede cercul curioşilor strînşĭ împrejurul luĭ. In momentuli, acesta, papagalul, care, până acum nu deschisese încă gura, începe să strige: *Desfaceţĭ pînzele! Sus pe catarte! Băgaţĭ de seamă la lemne!... Sus!...* Strigătele papagaluluĭ provoacă un rîs general; numĕrul celor ce cască gura creşte; prietinul nostru începe să 'şĭ pieptene barba şi pĕrul cu ochiĭ în oglindă, în sfîrşit pleacă, mormăind: „Toţĭ sunt nişte proştĭ! n'aŭ maĭ vĕzut nimic, zĕŭ aşa! Ce zicĭ tu, Cartahu?"

* * *

Marinarul nostru ajunge în strada Mazarine. Când ajunge la Nr. 35, casc gura: casa are şase caturĭ, are poartă mare, vestibul ceruit şi covoare peste tot; se gîndeşte: „Zĕŭ nu se poate ca să şadă eĭ aci înăuntru; casa asta par'că ar fi prefectura maritimă".

Pe urmă, scoţênd scrisoarea din buzunar: „Cu toate acestea ăsta e numĕrul! *Adio, haide*, o să vedem noĭ!" Intră în vestibul.

Portarul îĭ strigă:

— Heĭ! marinar, unde te ducĭ?

— Mĕ iartă, aci şade Kerandren?

— In al şaselea, uşa din stânga.

Lahurec mulţumeşte şi vrea să se sue.

Portarul îl întreabă:

— Ia ascultă, *onorabile*, nu cumva aĭ de gând să aducĭ în casă menageria asta?

Marinarul se'ntoarce.

— Ce menagerie?

— Menageria pe care o ducĭ în spate!

— Este pentru sora mea.

— N'o cunosc; cine'ĭ sora d-tale?

— Nevasta cumnatuluĭ meŭ, nevasta luĭ Kerandren.

— Şi aĭ vrea să ducĭ toate alea sus? Heĭ! nu merge aşa! Ştiĭ? nu ne trebuesc dobitoace în casă.

— Aşa! zice Lahurec, nu vĕ trebuesc dobitoace în casă, păĭ d-ta ce eştĭ? Ia ascultă la el! Ş'apoĭ, d-ta ce eştĭ aci?

— Iţĭ spun încă odată ca să'ţĭ ducĭ dobitoacele şi puriciĭ în altă parte.

Pe urmă, cu maestate:

— Eŭ sunt portarul — îngrijitor al caseĭ!

— A! da! portar îngrijitor, ceva cam cum s'ar zice căpitan de arme! Păĭ, dacă-ĭ aşa, dragul meŭ, află că eŭ n'am venit cu menageria mea din Taiti până aci, trecând prin Valparaiso, pentru ca să o las la uşa ta! Aĭ început să mĕ plictiseştĭ cu prostiile tale.... Haĭ! tacă'ţĭ gura! Lasă-mĕ să trec, dacă nu vreĭ să'ţĭ ard un ghiont.

Portarul, supărat fiind-că omul acesta îl tutueşte, i se pune în cale, cu mătura în sus ca o puşcă, şi'ĭ zice:

— N'aĭ să trecĭ! *matelot de apă dulce!*

„*Matelot de apă dulce!*" Lahurec sare în sus când aude înjurătura asta, cea maĭ grozavă pe care i-o poţĭ zice unuĭ marinar. Pune jos maimuţa şi bagajul, scuipă în palme, ia poziţia de boxă murmurând:

— Ho! Ho! să vezĭ cum o să rîdem.

Trage un picior peste mătură şi o svîrle în aer, mătura trece prin geamurile uşeĭ şi sparge două orĭ treĭ. Portarul, ţiind în mână o legătură de cheĭ, se sileşte să lovească pe protivnicul sĕŭ care se mulţumeşte să'l ţie la distanţă. In vremea asta vine şi nevasta portaruluĭ, sare asupra mateloluluĭ cu mâinile deschise gata să'ĭ scoaţă ochiĭ; un brîncĭ o rostogoleşte până în capătul galerieĭ: bărbatul sĕŭ se retrage, ea sare iar asupra marinaruluĭ: Lahurec, avênd a face numaĭ cu o femee, o apucă în braţe şi se duce ş'o bagă într'o putină cu apă în fundul curţiĭ.

In vremea asta papagalul strigă. Maimuţa care şade pe rampa scări, îşĭ pune pe cap boneta portaruluĭ pe care o pierduse în bătae. Chiriaşiĭ deşteptaţĭ de gălăgie deschid ferestrele şi scot capul, uniĭ se daŭ jos pe scară; le place să privească.

In momentul când Lahurec îşĭ strînge bagajul ca să urce scara, i se pune iar în cale portarul armat cu un revolver.

— Drace! s'a îngroşat gluma! zice marinarul. Cu toate acestea nu vreaŭ să 'ĭ fac rĕŭ.

Repede-repede ia sacul de jos, din care a eşit broasca ţestoasă, înşfacă pe portar, îĭ zmulge pistolul din mână, îĭ aruncă sacul în cap şi-l trage până jos, şi pe urmă il duce şi'l bagă şi pe dînsul în apă, lângă nenorocita luĭ de nevastă care se zbuciumă ca să iasă din putină şi strigă:

— Hoţiĭ! Ucigaşiĭ!

Se strînge lume înaintea caseĭ cu Nr. 35. Vin agenţiĭ poliţieneştĭ. Lahurec e dus la secţie.

Din norocire sora luĭ aude ce s'a întîmplat, vine dupe dînsul, îl sărută şi'l ceartă cu blîndeţe.

Lucrurile se lămuresc, comisarul abia poate să'şĭ ţie rîsul. Prietenul nostru e liberat. Vrea să 'dăruiască comisaruluĭ maimuţa ca să'ĭ arate recunoştinţă şi agenţilor le oferă câte un pahar de vin.

* * *

Papagalul şi broasca ţestoasă fură lăsate în grija unuĭ cârcimar, ca să nu maĭ supere pe portar. Fratele şi sora se 'ntorc la braţ în casă. Opt zile cât stătu el în Paris fură numaĭ petrecerĭ, vizite pe la prietinĭ, preumblărĭ. Marinarul era uimit de tot ce vedea. Când se sui în vagon la gara Montparnasse, zise soreĭ sale:

— La revedere, la revedere, complimente comisaruluĭ; complimente *căpitanuluĭ de arme* al tĕŭ şi neveşteĭ luĭ, spune-le că, când mĕ voiŭ întoarce din cealaltă campanie, am să le aduc un crocodil mic şi frumos.

P. Lemonnier et Martial-Moulin

Fapte şi Intâmplărĭ

Insula pisicilor.—Până acuma am avut crescătorĭ, de caĭ, de vacĭ, de oĭ, etc. Nicĭ odată însă nu s'a pomenit ca oameniĭ să se ocupe cu creşterea pisicilor în turme. De acum această escepţiune nu va maĭ exista.

O societate capitalistă din New-York, cu un capital de maĭ multe milioane, aŭ hotărît să cumpere o insulă care să fie ocupată esclusiv numaĭ de pisicĭ.

Aci se vor părăsi şi vor creşte în toată libertatea, hrănindu-se cu peşte.

Când vor ajunge în plină desvoltare vor fi prinse şi vîndute blănarilor, care le vor jupui.

Blănile vor sluji la facerea manşoanelor şi la căptuşirea hainelor de iarnă ale D-nelor, iar carnea lor va contribui la îngrăşarea tinerilor rĕmaşĭ în insulă.

Mireasa ocnaşuluĭ.—In Franţa o seamă de criminalĭ sunt condamnaţĭ la exil în Noua Caledonia, o insulă pierdută în oceanul Pacific.

Aci sunt supuşĭ unuĭ regim foarte aspru şi ca să trăească, trebue să muncească pămîntul.

Oscar-Jean-Baptiste Bernard, de fel din Marquion (Francia), condamnat la munca silnică în Caledonia, înainte de plecare a hotărît să se însoare.

Acum o lună, ajutorul de primar din Douai 'l-a şi căsătorit cu D-şoara Rosalia Dambenfeld, născută în Barry în Belgia.

Martoriĭ mireluĭ aŭ fost agenţiĭ Pecqueur şi Deloeil şi aĭ mireseĭ Roger şi Paisa.

Măritata se va duce cu bărbatuĭ eĭ în Noua Caledonie.

Relaţiile germano-ruse

Standard primeşte din Berlin o depeşe ce arată până unde merge încrederea relaţiilor dintre Germania şi Rusia. Aminterĭ ziarul englez comunică ştirea sub rezervă.

După spusa corespondentuluĭ englez, Regele Danemarceĭ şi Impăratul Wilhelm II de mult ar fi pus de gînd să căsătorească pe cel maĭ în vîrstă băiat al Prinţuluĭ moştenitor danez cu Principesa Margareta de Prusia, sora cea maĭ mică a Impăratuluĭ.

Această căsătorie ar fi fost deja făcută de nu s'ar fi împotrivit Ţarul. El ar fi dat socruluĭ sĕŭ să înţeleagă, că de s'o întâmpla una ca aceasta, relaţiile lor cele maĭ intime vor fi rupte.

Această ştire are cu atât maĭ 'mare importanţă, cu cât încă nu s'a pomenit ca vre odată curtea Rusieĭ să fi manifestat aşa îngrijire faţă cu vre un alt suveran din Europa.

A fost o vreme când s'a făcut că nicĭ nu ştie de existenţa unuĭ Leopold I în Belgia, a uneĭ Isabele în Spania, etc., dar încă nicĭ odată nu a dat dovadă de aşa duşmănie.

Flotila sêrbească

BELGRAD, 26 Noembre. — *Oficialul publică o licitaţie pentru 2 vapoare marĭ, un vapor mic, 11 remorchere dintre carĭ unu pentru călătorĭ şi 6 plute necesare societăţiĭ de navigaţiune sêrbeştĭ.*

Ofertele vor trebui să fie presentate până la 22 Ianuarie viitor la ministerul agriculturei şi comerciuluĭ.

Creditele agricole

'Şi-a terminat deja lucrările comisia însărcinată cu studierea modificărilor ce trebuesc întroduse în actuala organizare a creditelor agricole.

Comisia e de pĕrere ca să se fixeze la 30 milioane capitalul acestor institute de credit; 15 milioane să fie vĕrsate de stat şi 15 de particularĭ prin subscripţiĭ publice.

Creditele vor da un împrumut ţăranilor ca să'şĭ cumpere seminţe, vite, instrumente de muncă.

Imprumutătorul va fi scăpat de toate formalităţile vătămătoare de acuma. Creditele 'ĭ vor da baniĭ pe simpla luĭ iscălitură. Insă lucrurile cumpărate devin amanet pentru garantarea datorieĭ.

Comisia 'şĭ va depune proectul la ministerul de finanţe, îndată ce'şĭ va termina raportul.

DESBATERILE PARLAMENTARE

CAMERA

Şedinţa de la 27 Noembrie 1891

Şedinţa se deschide la orele 1 şi jum. sub preşidenţia D-luĭ colonel Roznovanu.

Prezenţĭ 154 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

D. **Colonel Rosnovanu**: In urma demisiuneĭ generaluluĭ Florescu, M. S. a însărcinat pe D. Lascar Catargiu cu formarea ministeruluĭ.

Ministerul s'a compus; dar nu poate să se prezinte în acest moment, căcĭ depune jurămîntul la Palat.

Ridic şedinţa. Mâine şedinţă publică.

SENATUL

Şedinţa de la 27 Noembrie

Şedinţa se deschide la orele 2 p. m. sub preşedinţa D-luĭ C. Boerescu preşedinte.

Prezenţĭ 77 senatorĭ.

Se fac formalităţile obişnuite.

D. **C. Boerescu** spune că în urma demisiuneĭ cabinetuluĭ Florescu M. Sa Regele a însărcinat pe D. L. Catargiu cu formarea cabinetuluĭ care l'a compus, dar din cauza împlinireĭ unor forme constituţionale guvernul se va prezenta mâine.

Şedinţa se ridică.

ULTIME INFORMAŢII

Se zice că Regele ar fi acordat D-luĭ Lascar Catargiu disolvarea Corpurilor legiuitoare în cazul unuĭ conflict.

Să poftească!

—*—

In Cameră se pregăteşte o primire meritată nouluĭ minister al ciocoilor albĭ.

Imediat după prezentarea sa la Cameră, se va propune un vot de blam şi sunt multe probabilităţĭ că guvernul va fi pus în minoritate.

Cuconul Lascarache se va convinge poate de astă dată — noĭ i-o dorim din suflet — că socoteala de acasă nu se potriveşte cu cea din tîrg.

—*—

Astă-zĭ la orele 2 şi jumĕtate, miniştriĭ ceĭ noĭ aŭ depus jurămînt.

—*—

In privinţa motivuluĭ, care a împins pe conservatoriĭ reacţionarĭ ca să formeze un cabinet, de şi sunt convinşĭ că n'aŭ majoritate, D. Al. Catargiu dădea azĭ la Cameră următoarea esplicaţie:

— *La garde meurt, mais ne se rend pas.*

Atât numaĭ, că garda luĭ Napoleon I murea pe câmpul de onoare; pe când *garda* reacţionară moare sugrumată în *zgarda* Palatuluĭ.

—*—

Patentariĭ de clasa I, II şi III sunt convocaţĭ pentru ziua de 10 Decembrie a se întruni în localul Primărieĭ spre a alege doĭ membri la Camera de comerţ în locul D-lor D. Niculescu şi Soare Oprea, demisionaţĭ.

Societatea Preseĭ

Convocare.

De oare-ce la prima convocare Societatea n'a putut ţine şedinţe din pricina numĕruluĭ insuficient de membri comitetul convoacă pentru a doua oară pe D-niĭ membri.

Adunarea se va ţine *Joĭ 28 Noembre curent orele 8 seara* în localul societăţeĭ str. Academieĭ, casa Steiner.

ORDINEA ZILEI:

Comunicărĭ.
Admisiunĭ de nouĭ membri.
Demisiunile din Comitet a d-lor D. Roco şi F. Damé.

COMITETUL: D. A. Laurian, I. G. Bibicescu, C. C. Bacalbaşa, M. Minovici C. G. Stefănescu, I. Neniţescu.

INŞTIINŢARE

Subsemnatul vin cu respect a aduce la cunoştinţa onorab. public, că în curênd voiŭ înfiinţa în Bucureştĭ calea Victorieĭ Nr. 152 un magazin central de droguerie sub firma

HYGIEA

Droguerie française

Voiŭ fi dar în plăcuta poziţiune de a rĕspunde la toate cererile în această branşă, precum droguerie, ape minerale, specialităţĭ streine şi indigene, parfumerie franceză, obiecte de cauciuc şi articole pentru pansament din renumita fabrică *Hygiea* din *Viena*, fiind singurul reprezentant pentru *toată România* al acesteĭ case.

Cu deosebită stimă **Victor Thuringer**, *farmacist.*

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREȘTI:

Bucureștĭ Iașĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Pașcanĭ 9,04 s., sosește în Iașĭ 11,20 s. — Accelerat, pleacă din Bucureștĭ 9.35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2,43 dim., din Mărășeștĭ 3.26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pașcanĭ 8,40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

Bucureștĭ-Vasluĭ, Brăila-Galațĭ, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ la 7.50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 nóptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

Bucureștĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteștĭ 9,38 seara, din Costeștĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiașĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3,40 dim., sosește în Vêrciorova 4.02 dim. — De persoane pleacă din Bucureștĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleștĭ 11,04 dim., din Piteștĭ 11,37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiașĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, sosește în Vêrciorova 8,30 s. — Fulgerul pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiașĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, sosește în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureștĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 2.35 p. m., din Titu 3.57 seara, din Goleștĭ 5.24 seara, din Piteștĭ 5,50 seara, din Costeștĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 sosește la Craiova 10,05 s.

Bucureștĭ-Piteștĭ, direct persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.44 d., sosește la Piteștĭ 10,44 d.

Bucureștĭ-Galațĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9,40 d., din Ploeștĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2,55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5,59 p. m., sosește Galațĭ 6,35 seara.

Acelașĭ tren spre Tecucĭ. — Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focșanĭ 7,48 seara, din Mărășeștĭ 8.30 seara, sosește Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureștĭ-Predeal, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m., din Ploeștĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, sosește Predeal 9,25 seara.

Accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7,40 d., din Ploeștĭ 9,27 d., din Câmpina 10.26 d., din Sinaia 11,38 p. m., sosește Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8,50 d., din Ploeștĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., sosește Predeal 1,56 p. m.

Bucureștĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureștĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureștĭ-Călărașĭ, Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11,.3 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI.

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 seara.

Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.

Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. și la 9,30 seara.

Din Galațĭ 8,40 dim. 5,10 s.

Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.

Din Craiova 1 p. m.

Din Piteștĭ 9,10 seara.

Din Călărașĭ 6,25 s.

Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. și 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI.